

ಕರ್ತನ ದಿನ

(1 ಘೆನಲೊನಿಂಕೆ 5:1-11)

ಯೇಸುವಿನ ಪುನರಾಗಮನವು ನಂಜಗನ್ತರಾದ ಕೈಸ್ತಲಿಗೆ ಸಿರಳೆಯನ್ನು ನಿರುಪಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಅದು ಭವಿಷ್ಯದ ಭರವಸೆಯನ್ನು ನಿರುಪದಲಿಂದ, ಅದು ಬಿಂಬಿತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರೇಷನವಿಕೆಯನ್ನು ನಹ ನಿರುಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಯೇಸುವಿನ ಬರೋಣಕಾಗ್ಗಿ ಕಾಯಿವಾಗ, ನಾವು ಆ ದಿನಕ್ಕಾಗಿ ಸಿದ್ಧರಾಗಬೇಕು. 1 ಘೆನಲೊನಿಂಕೆ 5ರ ಪ್ರಥಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಯೇಸುವಿನ ಬರೋಣದ ಜರ್ಜೆಯ, ಘೆನಲೊನಿಂಕೆ ಕೈಸ್ತಲಿಗೆ ಹೈತ್ರಾಕ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ, ಆದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅವರು ಯೇಸುವಿನ ಬರೋಣದ ಬಗ್ಗೆ ಅಲಿತರಾಲ್ಲಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಇರದೆ, ಅವರು ಆತನ ಬರೋಣಕಾಗ್ಗಿ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಾಲ್ಲಿ ಎಂಬ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. “ಈ ನಂಗತಿಗಳು ನಡೆಯ ಬೀಕಾದ ಕಾಲಗಳನ್ನು ಗಳಿಗೆಗಳನ್ನು ಕುಲತು ನಿಮಗೆ ಬರೆಯಲ್ಪದು ಅವಶ್ಯಾಭಿಲು” (೫:೧). “ಆದಿದ್ದಲಿಂದ ನಿವೃ ಈಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ತ್ವಾರಾರೇ” (೫:೧೫), ಎಂದು ಅಂತ್ಯಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ, ಅವರು ಯೇಸುವಿನ ಬರೋಣದ ಕುಲತು ತಿಜದವರಾಗಿ ಒಕ್ಕೆಯದಾಗಿ ಜಿಬಿನುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬ ನೂಜನೆಯಾಗಿದೆ. ಘೆನಲೊನಿಂಕೆದವರು ತಿಜದಂತಹ ಮತ್ತು ಆಜರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತಹ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಲಿಯ ಬೀಕಾಂದು ಹೌಲನು ಉತ್ತೇಜಣ ನಿರ್ದಿಷ್ಟನು.

ಯೇಸುವಿನ ಬರೋಣದ ಕುಲತು ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ತಿಜಾರುಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ನಾವು ನಾಮ್ಮ ಜೀವಿತವನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಆತನ ಬರೋಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗುವೆವೆ. ಯೇಸುವಿನ ಬರೋಣವು ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ನಾವು ಹೇಗೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಬೇಕು?

ಅತನ ಬರೋಣಕಾಗ್ಗಿ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಿ! (5:1-3)

ಹೋಲ, ಸೀಲ ಮತ್ತು ತಿಮೋಥೆಯರು ಯೇಸುವಿನ ಬರೋಣದ ಕುಲತಾಗಿ ತ್ರಂಗ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆತನ ಬರೋಣದ ನಮಯದ ಅನಿಶ್ಚಯತೆಯ ಕುಲತು ತಿಜಸಿದ್ದರು. ಘೆನಲೊನಿಂಕೆದವರು ಈ ಎರಡು ನಂದೇಶಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದರು (೫:೧).

ನಾವು ಕಣಾಗಲೇ ಬೋಧಿಸಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು, ಪುನಃ ಬೋಧಿಸುವದು ಅನಗತ್ಯ ಎಂದು ಬೇಳೆಧರ್ಮಕರಾದ ನಾವುಗಳ ತಿಜಯತ್ವೇವೆ, ಬಹುಶಃ ಹಿಡೆ ಹದೆ ಹೇಳಿವ ನಂದೇಶಗಳನ್ನು ನಹೊಂದರು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದೆ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ನಂದೇಶವು ಆನತ್ತಿಯನ್ನು ಕುಂದಿಸಿ, ಬೇಸರವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಲಾಗಿ; ಈ ನಂದೇಶವನ್ನು ದೇವರೇ ಪುನರಾವರ್ತನೆಲು ತಿಜಸಿದ್ದನು. ಈ ನಭೀಯ ಬೀಳವಟಿಗೆಯಾಗಿ, ಹಲಹಕ್ಕೆಗೆ ಬರಲು ಇದು ನಹಾಯ ವಾಗಿತ್ತೆ.

ಆ ನಂದೇಶವೇನು? ಕರ್ತನು ನೆನಸದೆ ಇರುವಾಗ, ತಕ್ಷಣದೇ ಬರುವ ನಂದೇಶವಾಗಿತ್ತು, ರಾತ್ರಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟನು ಬರುವಂತೆ ನಮಯದಂತೆ (೫:೨). ಯೇಸುವಿನ ಬರೋಣದ ನಮಯವನ್ನು ತಿಜಿಸುವ ತ್ರಂಗಿಗಳ ಈ ನಂದೇಶವನ್ನು ಒಟ್ಟುಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಉಳಿಗಳ ಸಿರಧ್ಯಕ್ತವಾದ ನಂದೇಶಗಳೇ. ಆದಕ್ಕೆ ವೈತಿಲಿಕ್ತಪಾರಿ ಆ ತ್ರಂಗಿಗಳ ಯೇಸುವಿನ ಬರೋಣದ ನಂದೇಶವನ್ನು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಬಿನಃ ಅನಿಶ್ಚಯ ವಾದ ನಮಯದ ಕುಲತು ಅಲಿತವರಲ್ಲ.

ಧೇನಲೋಸಿಂಕದವರು ಕೈಸ್ತರಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲ, ಯೀಂನು ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವನೆಂದು ಅಲಿಟ್ಡಿರು. ಅವರು ದೇವರ ಕೃಷ್ಣರು, ಹಾಪದ ಫಲತಾಂಶದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರು (1:10). ಕೆಲವರು, ಯೀಂನು ಹುನಿಸಬಹುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರ ಹಾಗೆಂಜಿಗಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ತ್ರೈಫಲವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವರು. ಅವರ ನುರಣ್ಣೆಗೆ ವಿರೋಧವಿಲ್ಲ ಎಂದೂ ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ಯೀಂನುವಿನ ಬರೋಣವು ಕೈಸ್ತ, ನಂಜಕೆಯಲ್ಲದವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ನಾಶನವನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ಗಭ್ರಣಿಗೆ ತ್ರನವೇ ವೇದನೆ ಬರುವ ತ್ರಾರ ಬರುವದು, ಅದು ತಕ್ಷಣವೇ ಆಗುವದು (5:3). ಆತನಿಲ್ಲ ನಂಜಕೆ ಇಟ್ಟರುವವರನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಯೀಂನು ಬರುವನು. ನಂಜಕೆಯಲ್ಲದವರು ಹಾಪದ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವರು.

ಈ ಕೈಸ್ತರು ವಿದೇಯರಾಗಲೇ ಬೇಕೆಂದು ಭಯಹಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಯೀಂನುವಿನ ಬರೋಣದ ಕುಲತು ಹೇಳಿರುವದಿಲ್ಲ. ಆ ವಿಷಯದ ಬಗೆಯ ನರ್ತ್ಯವನ್ನು ಅವರು ಸ್ವಾಷಾ ವಾಗಿ ಅಲಿಟ್ಡಿರು. ಅವರು ದೇವರ ಕಡೆಯಲ್ಲದ್ದು, ಯೀಂನು ನಿಂತುವ ಆತ್ಮೀಯ ಜಿಂತನೆಗೆ ಒಳಹಷ್ಟು ಲಾಭ ಹಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಈ ನಂದೆಳವನ್ನು ನಿಂತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ನಮಯದಲ್ಲ, ಯೀಂನು ಬಯಸುವಂತ ಜೀವಿತವನ್ನು ಅವರು ಜೀವಿಸಬೇಕಿಸ್ತು.

ಯೀಂನುವಿನ ಬರೋಣದ ಅಸಿಕ್ಕಿಯವಾದ ನಮಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಮನವಲಕೆಯಾಗಿದೆಯೇ? ನಮ್ಮ ದಿನ ನಿತ್ಯದ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಇದರ ನೆನಪು ನಮಗಿದೆಯೇ? ಈ ವಿಶೇಷವಾದ ನರ್ತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ತ್ರೈವಾರ ಹಾಗೂ ದಿನ ನಿತ್ಯ ನಾವು ನೆನಪು ಮಾಡಿ ತೋಳ್ಳಬೇಕು!

ಬೆಳಕಿನ ಪುಕ್ಕಾಗಿರಿ! (5:4-7)

ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಯಲ್ಲ, ಬೆಳಕು ಹಾಗೂ ಹಗಲು ದೇವರಿಗೆ ನಮಂಜನವಾಗಿದೆ: ಕತ್ತಲೆ ಹಾಗೂ ರಾತ್ರಿ ಸ್ವೇತಾನಸಿಗೆ ನಮಂಜನವಾಗಿದೆ. “ದೇವರು ಬೆಳಕಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಮತ್ತು ಆತನಿಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೂ ಕತ್ತಲೆ ಇಲ್ಲ” (1 ಯೋಹಾನ 1:5ಇ). ಯೀಂನುವನ್ನು “ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬೆಳಕು ...” ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ (ಯೋಹಾನ 8:12). “ದೇವರನ್ನು ಅನುಸಂಖ್ಯಾವಾಗಿ ಮತ್ತುಭಾಗಿದ್ದಾರೆ” (ಎಥನ 5:8). ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪಿತಕ್ರಾಗಿ, ಸ್ವೇತಾನನು “ಕತ್ತಲ ನಾಮುಜ್ಞವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ, ...” (ಕೋಲೋಸ್ 1:13). ಅವನನ್ನು ಅನುಸಂಖ್ಯಾವಾಗಿ “ಕತ್ತಲಲ್ಲ ನಡೆಯುವವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ” (1 ಯೋಹಾನ 12:35).

ಈ ವಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕನ್ನು ಮತ್ತು ಸ್ವೇತಾನ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕನ್ನು ನಡುವೆ ಇರುವ ವ್ಯಾಪ್ಯಾನವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿಲಾಗಿದೆ. ದೇವರ ವಾಕ್ಯಪು ಯಾವಾಗಲೂ ನರ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ (ಯೋಹಾನ 17:17), ಆದರೆ ಸ್ವೇತಾನನು ನುಳ್ಳಿಗಾರನು ಮತ್ತು ನುಳ್ಳಿನ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ (ಯೋಹಾನ 8:44). ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಸೆಲಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವದಲಂದ, ನಾವು “ಬೆಳಕಿನ ಮತ್ತುಭು ಹಾಗೂ ಹಗಲಿನವರು ಅಗಿದ್ದೇವೆ” (5:5ಎ). ಎಂದು ಈ ಹತ್ತಿಕೆಯ ಕೈಸ್ತಲಿಗೆ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ದೇವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಸ್ವೇತಾನಸಿಗೂ ವ್ಯಾಪ್ಯಾನ ಇರುವ ಹಾಗೆ, ದೇವರ ಕಡೆಯಲಿಗೂ ಮತ್ತು ಸ್ವೇತಾನನ ಕಡೆಯಲಿಗೂ ನಡುವೆ ವ್ಯಾಪ್ಯಾನಗಳಿಗೆ ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ (5:5ಇ-7). ಒಂದು ಪೇಠಿ ನಾವು ಪರಿಣಾಮಕ ತಂದೆಯ ಯಥಾರ್ಥವಾದ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿದ್ದರೆ, ನಾವು ಆತನನ್ನೆ ದೃಷ್ಟಿನು ತ್ವೇವೆ. ನಾವು ಹೇಗೆ ತಂದೆಯಂತೆ ಕಾಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು? ನಮ್ಮ ವರ್ತನೆಯಿಂದಲೇ! ಈ ವರ್ತನೆಯ ಬಿವರಣೆಯು “ಸ್ವಾನುಜಿತ್ತರಾಗಿರುವದೇ” (ಪಜನ 6ಇ). ಅಲಕ್ಷಕರವಾದ ಅಧವಾ ಮುತ್ತಿನಿಲ್ಲರು ಮನನ್ನು ನಲಿಯಾದ ವರ್ತನೆಯ ಆಯ್ದಿಯನ್ನು ಮಾಡಲಾರದು.

ಧೇನಲೋಸಿಂಕದ ನನ್ನಿರ್ವೇಶವನ್ನು ಉಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಕೈಸ್ತರಾದಂತವರು ಅವರ ನಂಜಕೆಗಾಗಿ ಹಿಂಸೆಗೊಳಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ದೇವರನ್ನು ಅನುಸಂಖ್ಯಾವಾಗಿ ಸ್ವೇತಾನನು

ತನ್ನ ತಂಡ್ರೆಣಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದನು. ಒಬ್ಬನು ಸ್ವತ್ತ ಜಿತ್ತನಾಗದೇ ಇದ್ದರೆ ಬಿಗ್ರಹಣ ಅರಾಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೂ ಅಥವಾ ತಪ್ಪ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ನನ್ನಾನಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅವನು ಪ್ರಜೋಧಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ನಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಹೊಂದಬೇಯಿದ್ದರೆ, ಅವನು ನುತ್ತಿರುವವರು ಆಜಲನುವ ಅನ್ಯೋತಕರೆಗೂ ಮತ್ತು ದೈವ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲದ ನಸ್ಸಿದೇಶಕ್ಕೂ ನುಲಭವಾಗಿ ಒಳಗಾಗುವನು! ಹಜೆಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಹೊಂದಿದ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ಹೀಗಿರಿಗುವದು ಬಹಳ ನುಲಭವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ಕೈಸರು ಸ್ವತ್ತಜಿತ್ತದಿಂದ ಅವರ ನುತ್ತಿರು ಶೋಧನೆಯನ್ನು ಜೈನ ಬೇಕಿತ್ತು ಅವರು ಎಷ್ಟರವಾಗಿದ್ದು ಅವರ ಶ್ರುತಿ ನುಡಿಗಳ ಹಾಗೂ ಶ್ರಿಯೆಗಳ ಸತ್ಯದೇವರಸ್ತೇ ಗೇಂಡಿಲನಬೇ ಕಿತ್ತು. ಅವರ ವೃತ್ಯಾನಪುಷ್ಟಪರಾಗಿದ್ದಿಲಂದ, ಜನರ ನಿಂದನೆಗೆ ಒಳಗಾದರು: ಆದರೆ ಅವರು ತಾವುಗಳ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ತೋಣಣಿಸಿಕೊಂಡರು.

ನಮ್ಮ ಈಲಿತು ಏನು? ನಾವು ಸ್ವತ್ತ ಜಿತ್ತನಾಗಿದ್ದು ಹತೋಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೋ, ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಹಣವನ್ನು ಜಾಜನಲ್ಲ ವ್ಯಯಮಾಡಿ, ದೇವರ ಹೆನಿಲಿಗೆ ಕಳಂಕರುತ್ತಿರುವೆವೋ, ಅಥವಾ ಇತರರು ಈ ಜರುವಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವದಲಂದ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕೆಲನಗಾರರನ್ನು ಮೋಣಷಡಿನುತ್ತಿರುವೆವೋ? ನಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವತಾನನ ವ್ಯಧಾವಾದ ಕಾಯಿಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಇತರರನ್ನು ಆಕಣಿಸುವ ನಾಶಕರವಾದ ನಮಯಕ್ಕೂ ಒಳಪಡೆ ಹೊಂದರೆ ನಾವುಗಳ ಬಿಳಿಷಾವಾದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲ ನಿಂತಿರುತ್ತೇವೆ.

ಮಾದರೆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಶುಡಿತವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದರೆ ನಾವು ವೃತ್ಯಾನಪುಷ್ಟಪರಾಗಿದ್ದು ಸ್ವತ್ತ ಜಿತ್ತರೂ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಹಂಚೆಂದಿಯಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಣವಾಗಿ ಹತೋಣಿಯಲ್ಲಿಡುವವರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ ನಮ್ಮ ವರ್ಜನ್ನನ್ನು ಶುಗ್ರಿನುಪಂತ ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟ ಮಾದಲಯಾಗಿರಲು ಅನುದಬಿರುವ ನ್ಯಾಗಳನ್ನು ಅಲಸಿಕೊಳ್ಳುದೆ ಹೊಂದರೆ ನಾವು ಉನ್ನತ ನ್ಯಾನದಲ್ಲ ಇರುವವರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ, ಕತ್ತಲ ಪ್ರಹಂಜದಲ್ಲ ನಾವುಗಳ ಹಗ್ಗಾನವರೆಂದು ಗಮನಿಸಲ್ಪಡುತ್ತೇವೆ. ಹಿಂಘಿಯ ಕೈಸ್ತಲಿಗೆ ಹೇಳಿದಂತೆ, “ಹೀಗೆ ನಿಂತುಗಳ ನಿಡೊಣಿಗಳು ಯಥಾರ್ಥಮನನ್ನುಷ್ಟಪರಾಗಿದ್ದ ವರ್ತಖಾದಿಯಿಷ್ಟ ಮೂರ್ವ ಜಾತಿಯ ಮರ್ದುದಲ್ಲ ದೇವರ ನಿಷ್ಠಿಂಕರಾದ ಮಕ್ಕಳಾಗಿರುವಿಲ” (ಫಿಂಘಿ 2:15).

ನಾವು ಈಗಿರುವಂತೆ ದೇವರ ಹಾಗೆಯೂ ಯೇಸುವಿನ ಜೀವಿತವನ್ನು ಜೀವಿಸುವಂತೆಯೂ, “ದೇವರ ಶ್ರಿಯಾದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಕ್ಷಕಾಗೆ ಆತನನ್ನು ಅನುಸಂಹಿತವಾಗಿರು” (ಬಫೇನ 5:1). ಎಂಬ ನಷಾಲನ್ನು ಕೈಸ್ತರಾದ ನಾವು ಹೊಂದಿರುವು. ಹರಲೋಕದ ತಂದೆಯಂತೆ ನಾವುಗಳ ಇರುವೇಶ್ವರೇ? ಜನರ ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ, “ಇವನು ಹರಲೋಕದ ತಂದೆಯಂತಿರುವನು,” ಅಥವಾ ಈಕೆಯು ದೇವರ ಬಯಕೆಯಂತೆಯೇ ಇರುವಳೋ? ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದೇ ಅದು ನಮ್ಮೇ ಶಾಮುವುವಾದ ಇರುವಾಗಿರುತ್ತದೆ!

ದೇವರ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ! (5:8-10)

ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಜೀವಿತವನ್ನು ಜೀವಿಸಲು ಧೆನಲೊನಿಕದವರು ಯಾವ ಬಿಧದಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಗೊಂಡರು? ಅವರು ಸ್ವತ್ತ ಜಿತ್ತರಾಗಿದ್ದು, ಸ್ವತಾನನ ನವಾಲುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಎದುಲಸಿದರು? ಅವರು ದೇವರ ಆಯುಧಗಳನ್ನೇ ಬಳಸಿದರು. ದೇವರಂತೆ ಇರುವದು ನಾನ್ಯಾಧಾರವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಅದು ಅವರ ನಹಜ ಪ್ರಪುತ್ತಿಯಂದಲೂ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಇಜ್ಞಾನನಾರವನ್ನು ತ್ಯಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಲಂದ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಅವರು ದೇವರ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. “ಅವರು ಬಿಂಬಿನ ಪ್ರೀತಿಗಳಿಂಬ ವಜ್ರಕವಜವನನ್ನು ರಕ್ಷಣೆಯ ನಿರಂಕುಷಿತವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವು” (ರಿ:ಒಜ). ಅವಲಗಾಗಿ ದೇವರು ರಕ್ಷಣೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುವನು, ಅವಲಗೂ ನಹ ಇದು ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರಬೇಕು.

ದೇವರು ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯಕನು.

ದೇವರು ನಮ್ಮೆ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಬಯಸಿ ಸ್ತೋತ್ರಾನನ ರಾಜ್ಯದ ಕರ್ತೃಲೆಯನ್ನು ಎದುಲನಲು ನಮ್ಮೆನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವನು, ಯಾವ ಅಯಿಥಗಳನ್ನು ನಾಪುಗಳ ಧರಣಬೀಕೆಂದು ದೇವರು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ? ಶ್ರೀತಿ, ನಂಜಕೆ, ಮತ್ತು ನಿಲಾಕ್ಷೇ.

ನಾವು ದೇವರಾಲ್ ಭರವಸವಿಷ್ಟು. ಆತನನ್ನು ಶ್ರೀತಿಸಿ ಮತ್ತು ನಮ್ಮೆ ಸಹೋದರನ್ನು ಶ್ರೀತಿಸಿ, ನಮ್ಮೆ ನಿತ್ಯಪಾದ ಜಿಂತನೆಗಳಿಗೆ ಆತನನ್ನೇ ದೃಷ್ಟಿಸುವುದಾದರೆ ಕರ್ತೃಲ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕಿನಂತೆ ಹಜ್ಜಾಂಪುತ್ತೆಂದೆ. ಅಗ ನಾವು ಕರ್ತೃಲ ರಾಜ್ಯದ ಸ್ತೋತ್ರಾನನನ್ನು ಎದುಲನುತ್ತೆಂದೆ. ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರಾಲ್ ಭರವಸವನ್ನು, ಶ್ರೀತಿಯನ್ನು ಇಷ್ಟು. ಅವರ ಕೌರಾತೆಗಳು ನೀಗುವಂತೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಣಿಸಿರುವಂತೆ, ನಾವು ತಂದೆಯ ಕೈಗಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಜೀವಿತ ವನ್ನು ನಮುಹಿಂಸಬೀಕು. ಆತನಾಲ್ ಭರವಸವಿಷ್ಟು, “ನಿಮ್ಮ ಜಿಂತೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆತನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಲಿ, ಆತನು ನಿಮಗೊಳಿಸ್ತು ಜಿಂತನುತ್ತಾನೆ” (1 ಹೇತು 5:7).

ಭರಸ್ತರ ಸಹಾಯಸಿರಿ! (5:11)

ದೇವರು ನಮ್ಮೆ ತಂದೆಯಾಗಿರುವದಲಂದ, ನಾವುಗಳ ಸಹೋದರ ಸಹೋದರಿಯ ರಾಗಿಧ್ವಾಃ ದೇವರ ಕುಟುಂಬವಾಗಿರುವೆಂಬು. ನಾವು ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುವದಲಂದ ನಮ್ಮೆ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಸಬೀಕು.

ನಮ್ಮ ಸಹೋದರ ಸಹೋದರಿಯಲಿಗೆ, ಸಹಾಯನಲು ದೇವರು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ನೀಡಿರುವನು: “ಒಬ್ಬರನೆನ್ನಿಬ್ಬರು ಸಂತ್ಯೇಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಒಬ್ಬರ ಭಕ್ತಿಯನ್ನಿಬ್ಬರು ವೃಧಿಪಡಿಸುತ್ತಾ ಇಲಿ ...” (5:11). ಅದು ನಮ್ಮ ಗುಲಿಯಾಗಿದೆಯೇ? ನಾವು ನಮ್ಮ ಸಹೋದರ ಸಹೋದರಿಯರನ್ನು ನೋಡಿ, “ನಿನ್ನ ವೃಧಿ ಮತ್ತು ಉತ್ತೇಜನಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಕೆಲನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದೇ?” ನಾವು ಅವರನ್ನು ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿ ನೋಡಿ ಮನವಲಕೆ ಮಾಡಲಹುದೇ, ನಿನ್ನ ವೃಧಿ ಮತ್ತು ಉತ್ತೇಜನಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನು ಎನ್ನಬಹುದೇ? ಜೊತೆ ಕೈಸ್ತರಾಲ್ ಒಬ್ಬ ಸಹೋದರರು ಅಥವಾ ಸಹೋದರಿ ನನ್ನ ವೃಧಿ ಮತ್ತು ಉತ್ತೇಜನಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದೇ?

ಕರ್ತೃಲನಿಂದ ಅವರಿಸಿರುವ ಬೆಳಕಿನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲ, ಈ ಕೈಸ್ತರು ಕೇವಲ ಆ ರಾಜ್ಯದ ಒಂದು ಅಭಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ನೇನಿಂದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ, ದೇವರ ಕುಟುಂಬದವರು ಎಂದು ನೇನಿಂದ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ಬಯಸಿದನು. ಸಹಾಯ ಮಾಡುವಂಥ ಸಭೆ ಅದರಲ್ಲಿವ ಸಹೋದರ, ಸಹೋದರಿಯ ಉತ್ತೇಜನಕ್ಕಾಗಿಯಾ ಕರುಣೆನುವದಕ್ಕಾಗಿಯಾ, ಎಜ್ಞಿಲನುವದಕ್ಕಾಗಿಯಾ, ಶ್ರೀತಿನುವದಕ್ಕಾಗಿಯಾ ಇರುವಾಗ, ಇದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ ಮಾರ್ಗವು ಇದೆಯೇ?

ಕೈಸ್ತರಾದವರು ಒಂಟಗರಲ್. ತೈಜಿನಲ್ಲಿಷ್ಟವರು ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆಯು ಇರಬಾರದು. ಇತರರು ನಮಗಾಗಿ ಜಿಂತಿನುವದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಅನಹರು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯು ಇರಬಾರದು. ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಕೈಸ್ತರು ನಮಗೆ ಉತ್ತೇಜನದ ಆದರಣೆಗಾಗಿ ಇರುವರು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು - ಅದು ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ಉಳಿಯಾಬಿಕೆಗಾಗಿ ಆಗಿರದೆ, ನಮ್ಮ ಬಲದ ವೃಧಿಗಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ, ಅದಲಂದ ನಾವು ಬೆಳೆದು ಹಲಹಕ್ಕಾಗೆ ನಾಗು ವೆಂಬು.

ಸಭೆಯಲ್ಲ ಇದು ಯಾವಾಗಲು ನಡೆಯುವದಿಲ್ಲ ಏಕೆ? ಬಹುಶಃ ಈ ವಿಧವಾದ ಸಹಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಬೋಧನೆ ಹೊಂದಿರುವದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಚೇಷೆ ಬೋಧಿ ನಲ್ಲಿಷ್ಟದರೂ ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ವೃದ್ಧಯಕ್ಕೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಸಹಾಯನಲು ಅಥವಾ ಸಹಾಯವನ್ನು ಹಡೆಯಲು ನಾಜಿಕೆಪುಷ್ಟ ಪರಾಗಿರಬಹುದು. ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಕೈಸ್ತಲಿಗೆ ಯಾವುದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ತೊಂದರೆಗಳಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿರುತ್ತೇವೆ (ಒಂದು ವೇಳೆ

ನಕಾರದಿಂದ ಹಿಂನೆ). ಅವರಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಲಾಭಭಿರುವದಿಲ್ಲ.

ದೇವರ ಇಷ್ಟೆಯನ್ನು ನೇರವೇಲನುವದೇ ಶ್ರತಿ ಕೈಸ್ತರ ಆಧ್ಯತ್ಮಿಕಾಗಿರಬೇಕು. ಶ್ರತಿ ಕುಟುಂಬದ, ಸಭೆಯ, ಹಿಂದಿನ, ಪ್ರಸಂಗಿಗಳ, ಶ್ರತಿ ಬೋಳಿಗಳ ಜಿಂತನವಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ವಿಧವಾದ ಜೀವಿತದಿಂದ ಇತರಲ್ಲಿಗೂ ಮತ್ತು ನಮಗೂ ನಕಾಯವಾಗ ಬೇಕು. ಈ ನಕಾಯವು ನಮ್ಮನ್ನು ತೀಸುವ ಬರೋಣಕ್ಕೆ ಸೀದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಮುಶ್ಯ

ಯೇನುವಿನ ಆಗಮನವು ನಂಜಗನ್ತುರಾದ ಕೈಸ್ತರ ಜೀವಿತದ ಶ್ರಮುವ ಅಂಶ ಹಾಗೂ ಮುಂದಿನ ಉತ್ತಮವಾದ ಜೀವಿತದ ಆರಂಭ. ಅತನ ಬರೋಣದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ನೂತನ ಆರಂಭದ ಜೀವಿತವು ಶ್ರತಿ ಕೈಸ್ತರ ಆಧ್ಯತ್ಮಿಕಾಗಿರಬೇಕು. ಅದು ಅವಸಿಗೂ ಮತ್ತು ಅವನ ನಹೋದರಲ್ಲಿ, ದೇಹವಾಗಿರಬೇಕು. ಶ್ರತಿ ಕುಟುಂಬದ, ಸಭೆಯ, ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಸಂಗಿಗಳ, ಶ್ರತಿ ಬೋಳಿಗಳ ಜಿಂತನವಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ವಿಧವಾದ ಜೀವಿತದಿಂದ ಇತರಲ್ಲಿಗೂ ಮತ್ತು ನಮಗೂ ನಕಾಯವಾಗಬೇಕು. ಈ ನಕಾಯವು ನಮ್ಮನ್ನು ತೀಸುವ ಬರೋಣಕ್ಕೆ ಸೀದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಕರ್ತನ ದಿನಕಾಗಿ ಹಾರ್ಯನ್ನಿತ್ಯಾಯವೇಷೋ? ಇದು ನಿಜವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿದಿರುವಿರಾ? ಅದನ್ನು ನಾವು ತಂಡಿಯಿಂದಲೂ ಅಥವಾ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದೆ, ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕು. ನಾವು ಬೇಕಿನ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಜೀವಿಸಿ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ನಹೋದರ ನಹೋದಲಿಯರ ನಹ ಬೇಕಿನಲ್ಲ ನಡೆಯುವಂತೆ ನಕಾಯನೋಣ.